

מ"ת 15172/06/21 - מדינת ישראל נגד דוד בוטיאר, פלוני, יעקב כהן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 15172-06-21 מדינת ישראל נ' בוטיאר(עציר) ואח'

לפני	כבוד השופט שמואל מלמד
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	ע"י ב"כ עו"ד עופרה קרמני
משיבים	1. דוד בוטיאר
	ע"י ב"כ עו"ד ישראל קליין
	2. פלוני
	ע"י ב"כ עו"ד אליקה לוי
	3. יעקב כהן
	ע"י ב"כ עו"ד שמואל פלישמן

החלטה

1. ביום 2/9/21 כבוד השופט בן - יוסף קבע בהחלטה מפורטת, כי קיימות ראיות לכאורה כנדרש לשלב זה של ההליך. עם הערה לעניין המניע הלאומי בעניין משיב 1. וכן קבע כי קמה עילת מעצר.
 2. בדיון ביום 2/9/21 הפנה כבוד השופט בן יוסף את עניינם של משיבים 1,3 לשירות המבחן. כאשר למשיב 2 ניתנה כבר המלצה סופית של שרות מבחן.
 3. בעניינו של משיב 2 התקבל תסקיר משלים מיום 18.8.21 לפיו משיב 2 כבן 40, נשוי בפעם השלישית ואב לארבעה ילדים, 2 מהזוגיות הנוכחית ו - 2 משתי מערכות יחסים קודמות. טרם מעצרו התגורר עם משפחתו בבית ים ועבד כעצמאי בתחום ההובלות לצד ריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות.
- שרות מבחן פירט בהרחבה אודות תולדות חיו וחיי בני משפחתו של משיב 2, המשיב 2 סיים 10 שנ"ל, ביצע שרות צבאי חלקי ולדבריו קיבל פטור בשל בעיות כלכליות במשפחתו. מסר כי לאחר שחרורו מצה"ל התקשה להתמיד במסגרת תעסוקתית ובחודשים האחרונים עבד בתחום ההובלות באופן עצמאי בשעות אחר הצהריים והערב לאחר עבודות השירות.
- שרות מבחן פירט אודות מצבו הפיננסי של משיב 2 כאשר כיום הוא מלווה ע"י שרות מבחן במסגרת הליך קיצור מאסרו בעבודות שירות. בשיחה עם משיב 2 שרות מבחן מציין כי משיב 2 מכיר בדפוסיו האלימים בהם נקט במהלך השנים, תיאר עצמו כמי שסובל לאורך השנים מהתפרצויות זעם, התנהלות אימפולסיבית קושי לווסת עצמו במצבים בהם חש תחושת כעס או תסכול ולפי כך ביצע עבירות אלימות רבות במהלך השנים. לדבריו לפני כשנתיים החל להכיר בנוזקותו

עמוד 1

לטיפול ומיזומתו באופן עצמאי פנה לפסיכיאטר והחל לטיפול טרופתי על מנת לייצב את מצבו. תיאר שלצד הטיפול התרופתי החל בטיפול פסיכולוגי. הדגיש כי הטיפול שעושה מסייע לו לשלוט ברגשותיו ובשנתיים שקדמו לעבירה הנוכחית הצליח להימנע מעבירות אלימות. שרות מבחן פירט בהרחבה אודות מצבו של משיב 2 בעקבות מעצרו הנוכחי. והתרשמותו כי בשלב זה משיב 2 נוטה להשליך את הבעייתיות בהתנהגותו על גורמים חיצוניים ומתקשה לבחון באופן ביקורתי יותר התנהגותו ועמדותיו ביחס למושא תקיפתו. שרות מבחן מפרט התרשמותו ממשיב 2 כי מצוי בסיכון בעיקר סביב האימפולסיביות שבהתנהגותו, לצד קשייו בהצבת גבול פנימי. כאשר נלקח בחשבון שאירוע זה התרחש בעת שמשיב 2 מבצע עבודות שרות. וזה מחזק את עמדת שרות מבחן כי משיב 2 בעל קושי בלחשוב ולהעריך תוצאות מעשיו. כל זאת בנוסף לניסיונותיו לטפל בעצמו ולגייס כוחות לתפקוד יציב. שרות מבחן פירט בתסקיר אודות התרשמותו ממקום ומסגרת הפיקוח המוצע. וציין כי במכלול השיקולים נראה כי רמת הסיכון למעורבות חוזרת בסיטואציות אלימות הינה גבוהה. ובשל חוסר התאמת המפקחים המוצעים שרות מבחן לא ממליץ על שחרורו לחלופת המעצר המוצעת.

4. בעניינו של משיב 1 התקבל תסקיר שירות מבחן מיום 12.9.21 לפיו שרות מבחן מציין התרשמות מקיום קשר קרוב של משיב 1 עם קרובי משפחתו שמהווים עבורו תמיכה. ומתרשמים כי משיב 1 מגלה קשיים להתנהלות יציבה במישורים שונים בחייו ונתמך ע"י בני משפחתו ומועסק על ידם. ובבחינת סיכון במצבו להישנות התנהגות אלימה, שרות מבחן התרשם כי לא קיים להערכתם סיכון להתנהלות אימפולסיבית ואלימה על רקע השתייכות חברתית. ובשקלול נתוניו להערכתם קיים סיכון ברמה בינונית ובאם תבוצע עבירת אלימות, להערכת דרגתה תהיה בינונית.

בהתייחס למערך הפיקוח שהוצג בפני שרות מבחן, להערכתם משיב 1 יוכל לשהות בבית סבתו המתגוררת בלוד בפיקוחם של בני משפחתו אשר נמצאו ברובם מתאימים ע"י שרות מבחן לתפקיד הפיקוח כמפורט בתסקיר. לפיכך שרות מבחן המליץ על שחרורו של משיב 1 והטלת צו פיקוח למשך חצי שנה במהלכו יפעלו לשלבו בטיפול בשירות המבחן.

5. בעניינו של משיב 3 התקבל תסקיר שירות מבחן למבוגרים מיום 12.9.21 לפיו שרות מבחן מציין התרשמותם ממשיב 3 כפי שפירטו בהרחבה בתסקירים מיום 18.8.21 ובבחינת סיכון להישנות התנהלות אלימה התרשמותם מרמת סיכון בינונית ובאם תבוצע עבירת אלימות להערכת דרגתה תהיה בנכונה גם היא.

שרות מבחן ציין כי במהלך תקופת הדחיה הם פגשו במפקח המוצע, אביו של משיב 3 אשר להתרשמותם האב מבין את האחריות הכרוכה אך מצוי בשלב זה במצב נפשי ירוד ומבטא אמביוולנטיות באשר ליכולתו לפקח על בנו ולתמוך בו לאורך זמן. לאור האמור האב לא נמצא מתאים לתפקיד הפיקוח. באשר להצעת מפקח אחר, אחיו של משיב 3, שרות המבחן ציין גם כן את ההסתייגות בעניין. מאחר ולא הוצג בפני שרות מבחן מערך פיקוח נרחב המסוגל לפקח על משיב 3 לאורך זמן רציף, שרות מבחן לא בא בהמלצה על שחרורו של משיב 3.

6. בדיון ביום 13.09.21 שהתקיים בעניינם של המשיבים דיון בבחינת חלופה כאשר ב"כ המבקשת טענה כי הם מתנגדים לשחרורם של שלושת המשיבים. לטענתה יש טעות בנקודת המוצא של ב"כ המשיבים כשהם משווים אירוע זה לתיקים אחרים, כאשר לדבריה כב' השופט בן יוסף קבע כי יש ראיות טובות לדברים הכתובים בכתב האישום, ב"כ המבקשת הפנתה לסעיף 7 בהחלטתו. ב"כ המבקשת טענה כי המשיב 1, בשונה משאר המשיבים, לא טען שהוא פגע במתלונן. המשיב 1 מכחיש והכחיש עד סוף החקירה. לטענתה התסקיר בעניינו לא רציני ולא מתייחס כלל לאירוע ולמסוכנות ולא למאפיינים הספציפיים של המשיב 1. לענין טענת ב"כ המשיבים לעובדה שמדובר בפיגוע, הפנתה ב"כ המבקשת לסעיף 13 להחלטה בראיות. ב"כ המבקשת טענה כי יש לעשות הבחנה בין המשיב 1 למשיבים האחרים, שאין מחלוקת שהם פגשו את המתלונן ברגע שהחל הלינץ'. לא היה להם חלק במסכת

האירועים שקדמה. לעומת זאת המשיב 1 אמר בעצמו שהוא רדף אחרי הרכב. ב"כ המבקשת שהמשיב 1 מכחיש מכל וכל שהוא פגע. הוא טען שעד היום שהוא לא מתחרט על מעשיו משום שהוא טוען שלא עשה דבר. על כן לא ניתן להתבסס על כך שהוא טוען שהוא עשה זאת בגלל שסבר שהכוונה של המתלונן הייתה לבצע פיגוע. לטענתה זה מבדיל את התיק הזה מאירועים אחרים כמו בסידיני עלי. לטענתה בעניינו דובר בלינץ' אכזרי ויוצא דופן שהתוצאות שלו היו קשות. ב"כ המבקשת טענה כי תסקיר שירות המבחן מתעלם לחלוטין מהאירוע. מבחינת קצינת המבחן קיים סיכון ברמה בינונית שאם תבוצע עבירת אלימות ואם תבוצע היא מעריכה שדרגת החומרה תהיה בינונית כאשר תוצאת האירוע מאוד חמורה. ב"כ המבקשת טענה כי ההחלטה בעניינם של השלושה לא יכולה להיות מנותקת מהחלטות אחרות בתיק זה. בתיק זה ניתנה החלטה בעניינו של קטין 4792-07-21.

ב"כ המבקשת הפנתה לפסיקה וכן טענה כי נקבע בהחלטת השופט בן יוסף שגם אם יש חולשה במניע הגזעני הרי שאין מניע אחר ובוודאי לגבי המשיב 1. זו הייתה פגיעה של הרבה אנשים על אדם שהוטל על הקרקע והגיע במצב קשה מאוד לבית החולים.

בעניין המשיב 2, ב"כ המבקשת טענה כי ב"כ המשיב 2 מטילה את כל יהווה במפקחים שלא נמצאו ראויים אך מוצאת בהם נקודות חיוביות. לטענתה היא מתעלמת מאישיותו של המשיב 2, עברו והאופי האימפולסיבי. הפנתה בעניין להתייחסות שירות המבחן בעניינו של משיב 2. וטענה כי יש צורך קודם כל לתת אמון במשיב. הוא מרצה עבודות שירות בגין עבירות דומות.

ב"כ המבקשת טענה בעניינו של המשיב 3 כי לא הוצגה בעניינו כל חלופה ויש התעלמות מהאמור בתסקיר. שכן לטענתה לא מדובר בתסקיר חיובי.

7. ב"כ משיב 1 בדיון בפניי טען כי יש לשים את הדגש לסעיף 6 בהחלטתו של כב' השופט בן יוסף. שם מצוין כנטען על ידי המשיבים כי המשיבים לא התרחשו בכל האירועים באותו ערב בבתי ים. וטען ב"כ משיב 1 כי יש לראות בסעיף 17 לאותה החלטה, כי בית משפט מצא לנכון להדגיש את זה לעניין עילת החלופה. נקודה נוספת שב"כ משיב 1 טען הינה ביחס לאמור בכתב האישום בקשר למניע הלאומני ומעשה טרור שבאה לביטוי בהחלטה בסעיף 15, שם ציין בית המשפט הערת אזהרה בנוגע למניע הלאומני בנוגע למשיב 1.

ב"כ משיב 1 טען כי מדובר במקרה של אדם נורמטיבי ללא דעות לאומניות וללא קשר לשום דבר, כפי שכתוב בבקשת המעצר. שיש עדויות של אנשים שנוגעים בדבר, שמדברים על פיגוע דריסה, הכניס אותו לסיטואציה שהיא לא סיטואציה קלה שאדם שמוצא עצמו פתאום בסיטואציה שמכונית נוסעת ומי שלא קופץ נדרס. המשיב 1 אדם ללא עבר פלילי.

לטענת ב"כ משיב 1 בהחלטות שניתנו בימים האחרונים נרשם שאחד הפרמטרים בהערכת מסוכנות לפי פסק דין העליון, זה המצב בשטח עם התייחסות של בית המשפט שמאז חודש מאי ועד עובר להיום, חלה רגיעה ולמעשה מבחינת התייחסות של המצב בשטח, הרי מדובר במצב שלמעשה המשטרה סיימה את המשימות שהם עסקו בהן באותם חודשים, הרגיעה חזרה וההתייחסות מבחינה זו שונה לטענתו.

ב"כ משיב 1 הפנה לפסיקה בעניין וכן טען שהוגש תסקיר שירות מבחן, שנרשם טרם החלטה לעניין הראיות, התייחס לעובדה שהוא לא גילה שום התייחסות של בעיות בתפישה האידיאולוגית או מחשבה מסוג זה, מה שבסופו של דבר גם אושש על ידי החלטת בית המשפט לגבי הראיות. לטענתו התיק הזה שונה מהפסיקה שניתנה בעליון במובן הקל לטובת הנאשם כי שם אושר השחרור למרות זאת ובעניינו, מדובר במצב הפוך, של מי שהאוכלוסייה הערבית היא חלק מהאוכלוסייה שהוא חי ועובד איתם.

ב"כ משיב 1 טען כי שירות המבחן המליץ לשחרר אותו בתנאי מעצר בית ולא סבר אף שיש צורך באיזוק אלקטרוני. שירות מבחן אישר את המפקחים ואת ההמלצה של המפקחים לגבי רמת המסוכנות ספציפית. הוסיף המלצה על שחרור למעצר במעצר בית, צו פיקוח מעצרים.

לטענת ב"כ משיב 1 המקרה שבפניי שונה מתיקים אחרים, בעניינינו לא נמצא משיב 1 עם אביזר כלשהו משחית וכד' ולא קיים מניע אידיאולוגי או מעשה טרור, הופך את התיק הזה לתיק שונה מהאג'נדה שלטענתנו ב"כ המבקשת מציגה. לאור כל האמור לעיל טוען ב"כ משיב 1 כי יש לאמץ את ההמלצות שירות מבחן ולהורות על שחרורו בתנאים שבית המשפט ימצא לנכון.

8. ב"כ משיב 2 טענה כי בהסתכל על ההחלטה שהתקבלה בעליון בעניינינו של שמחון אל מול אירוע לעומת משתתפי הלינץ' בטמרה מחייבת שחרורו של משיב 2 לחלופה. לטענתה למשיב 2 לא מיוחסות עבירות ממניע לאומי אידאולוגי ולא מיוחסות לו עבירות כלפי אנשי חוק. וכן בכל ההתפרעויות וההתקהלויות ומה שנעשה למסעדה באזור, משיב 2 לא נמצא לטענתה משיב 2 הגיע לטיילת כשהוא בדרך לבית חמותו ושומע צעקות "פיגוע דריסה" ולא מדובר בהתפרעויות או התקהלויות. ובכך ניתן לראות כמה המעשים שמיוחסים למשיב 2 חמורים פחות מאלה בטמרה. ב"כ משיב 2 ציינה כי גם כב' השופט בן יוסף בהחלטתו ציין כי המשיב 2 לא היה חלק מהחבורה שבאו לתקוף.

ב"כ משיב 2 טענה כי כב' השופט בן יוסף קבע כי נראה בחומר הראיות כי המשיב מכה את המתלונן באגרופים ולא כלפי הראש וכי נראה שהוא בועט לכיוונו של המתלונן ולא כלפי ראשו. לטענתה יש להשוות בין מי שמכה בראש כדי לפגוע לבין מי שמגיע לאירוע ואומר שחשב שמולו מחבל והוא נטרל אותו באמצעות אגרופים לכתף. ב"כ משיב 2 טענה כי נכון שבאירוע בטמרה אין למשיבים עבר פלילי ולמשיב 2 שבפניי יש. אך טענה יש לראות הבדל בכתבי אישום, של טמרה הנו אישום החמור ושם המשיבים שוחררו באיזוק. ב"כ משיב 2 טענה בעניין עברו הפלילי של המשיב 2 שמלבד הרשעתו האחרונה, שאר העבירות ישנות יחסית והרשעתו האחרונה מתייחסת לעבירות משנת 2017 ו- 2019. ולטענתה מאז המשיב משקם את חייו ועובד והוא משתף פעולה עם שירות המבחן ומודע לנזקקות הטיפולית שלו.

ב"כ משיב 2 הפנתה ביחס לפסיקה שבה דובר בעבירות יותר חמורות משל המשיב 2, של מעשי טרור של חבלה בכוונה מחמירה, השתתפות בהתפרעויות כשהמשיב עם סכין על גופו ומכה את המתלונן שוב במוט מקל כשהוא מכה אותו השוטרים תופסים אותו. ועדיין בית המשפט המחוזי שמציין את ב"כ פ' כב' השופט ברוך, משחרר. ב"כ משיב 2 הפנתה לתסקיר, ששירות מבחן מציין שמשיב 2 הנו בעל כוחות בסיסיים לתפקוד ומפנה לחוויית המעצר והיות המשפחה כגורם מרתיע. ב"כ משיב 2 הפנתה לעניין מצב ילדיו של משיב 2 בעקבות היעדרותו של משיב 2 מחייהם והפנתה לתסקיר שירות המבחן לחלק המדבר על מסוכנות. ולטענת ב"כ משיב 2 אם מודע שירות המבחן לחומר הראיות אז היו מודעים שהמשיב 2 כבר נטל אחריות ואומר שעשה זאת כי סבר שמדובר במפגע. ולעניין המפקחים טענה ב"כ משיב 2 כי גם בעניין זה הערכת שירות מבחן לא ברורה. לטענתה שירות המבחן נפגש עם שבעה מפקחים ולא ברור מדוע בתסקיר מצוינים רק שישה מפקחים. ומדובר לטענתה במפקחים מבוגרים שמעוניינים לסייע במלאכת הפיקוח. והתסקיר לא ברור בעניין הערכתם במודעות המפקחים למצב. ב"כ משיב 2 הפנתה לפסיקה בעניין זה. ואף טענה לעניין הימשכות המשפט שצריכה להוות שיקול לשחרורו. וציינה כי כל הטעמים שציינה בפניי מצדיקים את שחרורו של המשיב. ופיקוח באיזוק יכול לתת את המענה לקשיים שציין שירות המבחן.

9. ב"כ משיב 3 טען כי בעניינינו של המשיב 3 חשוב להדגיש לפחות שתי נקודות מהחלטת כב' השופט בן יוסף. האחת, שנטענה באופן ברור לחלוטין שהמשיבים בתיק הזה לא השתתפו בכל האירועים שהיו באותו

היום, של בזיזת חנויות ושבירת חלונות. לטענת ב"כ משיב 3, המשיב 3 הגיע למקום לבלות ושלא הייתה לו קשירת קשר או תכנון. שזה משליך על המסוכנות. לטענת ב"כ משיב 3 גם כב' השופט בן יוסף ציין בהחלטתו כי יש בסיס לטענה שבראשית המעשה המשיבים חשבו שמדובר בפיגוע אך לפי הטענה צריכים היו להבין בשלב מסוים שזה לא זה וכל זה משפיע על המסוכנות. ב"כ משיב 3 טען בעניין התסקיר שירות המבחן שמדבר על בחינת הסיכוי להישנות התנהגות אלימה והתנהגות יציבה בחייו וכי אינו מאופיין בעל מאפיינים אלימים. שקובע שירות המבחן רמת סיכון בינונית וכי אם תבוצע עבירת אלימות היא תהיה ברמה בינונית. ב"כ משיב 3 ציין כי המשיב 3 יתום ויש לו רק אח אחד והבעיה הנוספת, שהגיע אחיו של משיב 3 ואמר שהאב מתקיים מקצבת מ"ל. ל. זו טעות בתסקיר שאמרו שהאב מסר שיוכל לפקח על המשיב רק לאחר שעות עבודתו מאחר והאב לא עובד כבר מספר שנים. לטענת ב"כ משיב 3 המצב של האב לא טוב מבחינה נפשית גם כי הוא עדיין באבל על אשתו וגם כי הבן שלו עצור זמן רב. הן האב והן האב מבקשים לפקח על משיב 3. יש גם את הדוד שיכול לפקח לדבריו גם בעבודה. ב"כ משיב 3 טען כי מדובר במשיב ללא הרשעות קודמות, שהתסקיר שהוגש בעניינו לבית המשפט מדבר על מסוכנות בינונית ומדבר על מפקח אחד מאוד ראוי ואדם נוסף שיש לו את הבעיות הרפואיות שלו אך הוכר בזמנו על ידי בית המשפט כמי שיכול לפקח עליו ולא היו הפרות, ולכן לטענתו הוא סבור שבחלוף חודשים מאוד ארוכים בתנאי מעצר מאוד לא קלים, אפשר לאשר את שחרורו של משיב 3 למעצר בית מוחלט.

דין והכרעה

10. בראשית הדברים אני מבקש להתייחס לתופעה שהתרחבה בדיוני המעצר מעבר לתיק הנוכחי והוא הסתמכות על פסיקה של בתי המשפט השונים לצורך היקש למקרה בו אנו דנים. בית המשפט סבור כי נפח הדיון בפסיקה השונה המוגשת חורג מהראוי. עיקר הטיעון עוסק בפסיקה השונה תוך אבחון והשוואה למקרה הנוכחי. ולא כך היא, הדיון צריך להתמקד במשיבים וביכולת לאיין את המסוכנות שלהם ובשולים צריך לעסוק בהשוואה לפסיקה דומה או שונה. אני מבקש להחזיר את הדיון למושכלות יסוד. לאחר קביעת קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, בית המשפט נדרש לשאלת איון המסוכנות באמצעות חלופת מעצר. הפרמטרים או הכלים לדיון באפשרות זו הם:

א. חומרת המעשים המיוחסים לכאורה לכל אחד מהמשיבים.

ב. עבר הפלילי של המשיבים במידה וקיים, המהווה אינדיקציה של סיכון להישנות עבירות (שור מועד).

ג. תסקיר שירות המבחן שהוא הגוף המקצועי להערכת סיכון.

11. לגבי חומרת העבירות המיוחסות למשיבים - מדובר בעבירות חמורות מאד. המותב שדן בראיות לכאורה בתיק זה הוא כב' השופט בן יוסף. מהחלטתו עולה תמונה שונה מהתמונה אותה מציינים הסנגורים. מצב בוא נקלעו המשיבים לאירוע לא להם וכל שעשו זה להציל את הציבור מידיו של מפגע - מחבל. התמונה העולה מההחלטה היא תמונה של אירוע חמור מאד במהלכו הותקף המתלונן בפגיעה פיזית בגופו. התקיפה בוצעה באמצעות נשק קר ובגופם של הפורעים. החבלות שנגרמו למתלונן הן קשות וחמורות ביותר תוך גרימת שבירים בפניו ובראשו. השופט בן יוסף קבע באופן מפורש כי המשיבים כולם "נטלו חלק ממשי בתקיפת המתלונן ורכבו, יחד עם אחרים." השופט בן יוסף התייחס לחלקו של כל אחד מהמשיבים וזאת בהסתמך על צילומי האירוע הקביעה במסגרת דיון בראיות כי לכל אחד מהמשיבים חלק פעיל באירוע בתקיפת המתלונן. מכוח כך יש לכל אחד מהמשיבים חלק גם בחבלות שנגרמו למתלונן. עוד שלל השופט בן יוסף את הטענה של המשיבים לפיהם העבירות בוצעו מתוך אמונה סובייקטיבית שהמתלונן מבצע פיגוע דריסה. לכן אין בידי לקבל טיעון זה שמטרתו להפחית את המסוכנות של המשיבים. בית

המשפט נותן משקל להערת השופט לעובדה כי קיים כרסום במניע הלאומני לגבי המשיב 1. אולם עדין לא ניתן להתעלם מחומרת המעשים תוך בחינת התמונה הכוללת של האירוע והעבירה לכאורה שבוצעה על רקע המצב הכולל בארץ. האירוע ארע במהלך מבצע שומר החומות, המצב היה מתוח מאד שעה שאירעו אירועי אלימות בערים מעורבות. הסממנים של האירוע הנוכחי הוא אירוע לינץ' באדם. השתתפות באירוע כזה מעידה כאלף מונים על העדר גבולות והעדר יכולת של המשיבים לרסן עצמם. במצב דברים זה של חומרת עבירה גבוהה הנטל לשכנע את בית המשפט מדוע להורות על חלופת מעצר הוא על המשיבים. על בית המשפט להשתכנע שהוא יכול לתת מבטחו במשיבים שלמרות חומרת המעשים, הסיכון להישנות עבירות הוא נמוך והמשיבים ישמרו על תנאים מגבילים. נוכח חומרת האירוע, העדר גבולות פנימיים של יכולת שליטה עצמית, העדר ריסון ואיפוק עצמי אני סבור כי אין בחלופות מעצר או מעצר באיזוק אלקטרוני כדי להביא לאיון מסוכנות המשיבים.

12. למשיבים 1,3 אין מרשם פלילי. המרשם הפלילי של המשיב 2 - ניתן לומר כי בהתחשב בגילו של המשיב יש למשיב מרשם פלילי מכביד. המשיב בן 40 והמרשם הפלילי שלו כולל 6 רישומים. מרבית המרשם הוא ישן אולם לא ניתן להתעלם מהעובדה כי מדובר במרבית העבירות בעבירות כלפי עובדי ציבור או בעבירות אלימות. הרשעתו האחרונה של המשיב 2 היא משנת 2020 בגינה נדון ל- 9 חודשי מאסר בעבודות שירות. מדובר ברישום הכולל צירוף של 7 תיקים מרביתם משנת 2019 ובעיקרם עבירות אלימות או עבירות המאפיינות אלימות.

13. תסקירי שירות המבחן - לגבי משיב 1 בסופו של יום קיימת המלצה לשחרור למעצר בית. אני סבור כי נוכח האמור בתסקיר מדובר בהמלצה שקשה לקבלה. ראשית, שירות המבחן ציין כי למשיב קשיים בהצבת גבול פנימי במצבי דחק. כמו גם לבחון מוקדי סיכון אפשריים בהתנהלותו. כאשר להערכתם קיים סיכון להתנהלות אימפולסיבית ואלימה על רקע של השתייכות חברתית. שירות המבחן מעריך את הסיכון להישנות עבירות אלימות ברמה בינונית.

לגבי המשיב 2- שירות המבחן לא בא בהמלצה לשחררו. התרשם כי המשיב מצוי בסיכון בעיקר סביב האימפולסיביות שבהתנהגותו, לצד קשייו להציב גבולות פנימיים. דבר שהביא למעורבות המשיב באירוע הנוכחי והישנות ביצוע עבירות. רמת הסיכון להישנות עבירות הוא גבוהה.

לגבי המשיב 3- שירות המבחן ציין כי התרשם שהמשיב הינו חסר ביטחון עצמי ונוטה להשפעה סביבתית על רקע צרכיו בשייכות. שירות המבחן ציין כי ביצע את העבירה באופן אימפולסיבי ואלים על רקע שימוש באלכוהול. שירות המבחן מעריך את הסיכון להישנות עבירות ברמה בינונית.

בית המשפט סבור כי מהתסקירים עולה תמונה מורכבת לגבי שלושת המשיבים. התמונה מעידה כי לגבי כלל המשיבים קיים סיכון להישנות עבירות לפחות ברמה בינונית. כדי שבית המשפט יסבור כי יש בכוח החלופה לאיון מסוכנות. אליו לתת לסבור כי אכן יכבדו ויקיימו את החלטת בית המשפט. במקרה הנוכחי אני סבור כי לאור חומרת המעשים של המשיבים שעה שביצעו עבירות חמורות ביותר של לינץ' באדם אחר. כאשר רמת המסוכנות להישנות עבירות היא ברמה בינונית לפחות. שעה שהמשיבים התנהגו בצורה אימפולסיבית חסרת גבולות במהלך האירוע. אני סבור כי אין בחלופת מעצר לאיון את מסוכנות המשיבים.

14. נקודה נוספת הטעונה ליבון היא, ההבדלים בין המשיבים עצמם. לעניין חומרת המעשים לכאורה ניתן לקבוע בצורה ברורה כי אין הבדל בין המשיבים. לגבי המרשם הפלילי קיים הבדל רב נוכח העובדה כי רק למשיב 2 יש מרשם פלילי. בעניין התסקירים לגבי המשיב 1 יש המלצה לחלופה בעוד המשיבים 2 ו- 3 אין המלצה כזו. למרות שלמשיב 1 יש המלצה לחלופת מעצר אני סבור כי אין הבדל אמיתי בין המשיבים בנקודה זו נוכח העובדה כי האמור

בתוכן התסקירים הוא דומה מאד בהקשר של יכולת המשיבים להתמודד במצב דחק ויכולת לרסן עצמם. לכן התוצאה הסופית של שירות המבחן היא שולית לאמור בתסקיר גופו. בנסיבות בהם שית המשפט אינו יכול לתת אמון במשיבים בהתייחס לחומרת המעשים והחשש להישנות עבירות אלימות בכלל אין מקום להורות על חלופת מעצר או מעצר באיזוק אלקטרוני.

15. בטרם סיום בית המשפט מבקש לציין כי הוא ער בהחלט למצוקה בה המשיב 2 מצוי. זאת נוכח התיעוד שהוגש לבית המשפט. אולם נוכח הצורך לשמור על פרטיות נשוא המסמכים איני מוצא לפרטם במסגרת ההחלטה.

16. סוף דבר אני מורה על מעצרם של המשיבים עד לתום ההליכים כנגדם.

ניתנה היום, י"ג תשרי תשפ"ב, 19 ספטמבר 2021, בנוכחות
הצדדים.